

Η 10Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Τήν Κυριακήν, 9^η /22^α Νοεμβρίου 2015, ήμέραν καί τῆς μνήμης τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Ἀρχιεπισκόπου Πενταπόλεως, τοῦ ἐν

Αἰγίνῃ, τοῦ θαυματουργοῦ, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ 10^η ἐπέτειος τῆς Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Ἐπί τῷ αἰσίῳ γεγονότι τούτῳ ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος, συνιερουργούντων Αὐτῷ Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων καί συμπροσευχομένων Ἀγιοταφιτῶν, μελῶν τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου καί προσκυνητῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἠκολούθησε ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα. Ἐνταῦθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καί ἡ ἐν αὐτῇ ἐκ τῶν ἀπαρχῶν αὐτῆς Ἀγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης, φύλακες τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί ποιμένες τῆς λογικῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν, τὴν Γῆν τῆς τελειώσεως τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ τῷ Μονογενεῖ, διῆλθον πρό δεκαετίας μίαν τῶν δεινότερων κρίσεων τῆς ζωῆς αὐτῶν. Ἡ κρίσις αὕτη ἐκκινήσασα ὡς τοπικὴ, ἐξελίχθη εἰς διεθνῇ καί ὄντως ἐταλάνισε καί ἐκλυδώνισε, ἀλλ’ οὐ κατεπόντισε, Ἐκκλησίαν καί Ἀδελφότητα. Ἐνώπιον τῆς τοιαύτης κρίσεως ἡ Ἀγιοταφιτικὴ Ἀδελφότης ὑπερέβη ἐαυτήν, ἤρθη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων, καθωδήγησε πρὸς συμμετοχὴν τόν λαόν τοῦ Κυρίου καί ἐπέλεξε τὴν Ὑμετέραν σεπτὴν Μακαριότητα καί ἀνέθεσεν εἰς Αὐτήν, ἵνα ἄρῃ ἐπ’ ὤμων τόν σταυρόν Αὐτῆς, καί διὰ τοῦ Γολγοθᾶ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀνάστασιν. Τότε ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῆς Ἀδελφότητος, τῶν ἐκπροσώπων τοῦ λαοῦ καί τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐτέθη ἐπὶ τὴν λυχνίαν τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἵνα σταυροῦσα Ἐαυτήν, διαποιμαίνῃ χριστομιμήτως τὴν λογικὴν ποιμνὴν τοῦ Χριστοῦ καί φέγγῃ τοῖς ἐγγύς καί τοῖς μακράν τό φῶς τῆς δόξης τοῦ σταυροῦ καί τῆς ἀναστάσεως ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου καί ἔδρας τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων.

Τό λίαν σημαντικόν καί εὐοίωνον τοῦτο γεγονός τῆς σὺν Θεῷ ἐκλογῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καί τῆς μετ’ αὐτήν Ἐνθρονίσεως Αὐτῆς τῇ συμμετοχῇ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῇ ἐκπροσωπήσει τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς

Ἀγίας Γῆς καί τῶν τοπικῶν κυβερνήσεων, ἐορτάζει χαίρουσα σήμερον ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία καί ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης καί τελέσασα ἐπὶ τούτῳ Δοξολογίαν εἰς τόν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, πληροῖ νῦν τὴν χαρὰν αὐτῆς εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην αἴθουσαν τοῦ θρόνου.

Αἰτία τῆς τοιαύτης χαρᾶς εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀναλαβοῦσα ὑπὸ δυσμενεῖς συνθήκας τὸ πηδάλιον τοῦ σκάφους τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καί ἔχουσα συγκυβερνήτας τὰ μέλη τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί συμπαραστάτας τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας, προέβη εἰς ἔργα ἀγαθὰ ἀντάξια τῶν προκατόχων αὐτῆς ἀοιδίμων Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων. Τὰ ἔργα ταῦτα δίκαιον νὰ ἀναφερθοῦν καί νῦν οὐχὶ διὰ καύχησιν ἀλλὰ διὰ γνῶσιν, ἐνίσχυσιν καί ἐνθάρρυνσιν πρὸς πορείαν ἡμῶν ἐπὶ τὰ πρόσω καί τὰ ἄνω.

Ἐν πρώτοις μνημονευήτω ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς δεκαετοῦς Πατριαρχίας Αὐτῆς μετ' ἰδιαιτέρας ἐμφάσεως ἐτόνισε εἰς τὰς ὁμιλίας Αὐτῆς ἀλλὰ καί ἀπέδειξεν εἰς τὴν πρᾶξιν ὅτι τὰ πανάγια Προσκυνήματα ἀποτελοῦν οὐχὶ μόνον τούς ἱστορικοὺς χώρους τῆς ἐπὶ γῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον λειτουργικοὺς χώρους πρὸς παιδείαν, ἀγιασμόν καί σωτηρίαν τῶν ἐπισκεπτομένων ταῦτα προσκυνητῶν ἐκ τῆς Ἀγίας Γῆς καί ἐκ τῶν περάτων τοῦ κόσμου. Ἐπειδὴ ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν στέγην καί τὴν ἀσπίδα προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπέδειξεν ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν εἰς τὴν ἀκεραίαν διαφύλαξιν καί τὴν πρέπουσαν συντήρησιν αὐτῶν, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δομικῆς στερεώσεως τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου ὑπὸ κλιμακίου εἰδημόνων καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου Ἀθηνῶν καί εἰς τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησιν τῶν ἐπιτελουμένων ἀνακαινιστικῶν ἐργασιῶν τῆς στέγης τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξιοποίησιν μέρους τῆς περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου, αὕτη εἶχεν ὡς γνώμονα τὴν λύσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, καταπιεζομένων οἰκονομικῶς ἐκ τῆς ἐκρύθμου πολιτικῆς καταστάσεως τῆς περιοχῆς ἡμῶν καί ἐκπατριζομένων. Τό μέτρον τοῦτο ἐφηρμόσθη εἰς τὴν σύναψιν τῆς συμφωνίας δημιουργίας οἰκισμῶν εἰς Βηθλεέμ καί Μπετζάλλαν ὑπὸ ὅρους χαμηλοῦ ἐνοικίου διὰ τὴν βοήθειαν στεγάσεως τῶν πτωχοτέρων τάξεων τοῦ λαοῦ καί προβλέπεται νὰ ἐφαρμοσθῇ καί εἰς τόν ὑπὸ ἴδρυσιν συνοικισμόν εἰς περιουσίαν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Μπιρ -Ναμπάλα τοῦ προαστείου Μπετ- Χανίνε. Ἡ προσπάθεια τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐπεξετάθη καί εἰς τὴν ἐπαναπόκτησιν περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου καί ἐπαναλειτουργίας ἐκκλησιῶν ἐγκαταλελειμμένων ἐξ αἰτίας τῶν γεγονότων τοῦ ἔτους 1948, ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς Μααλουλε Ναζαρέτ καί Σλόμη-Μπάσια Ἀκκρης –Πτολεμαῖδος.

Τῇ καθοδηγήσει τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τὸ Πατριαρχεῖον ἡμῶν ἐκαλλιέργησε ἀγαστὰς σχέσεις μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ παραλεῖπον νὰ συμμετέχῃ εἰς γεγονότα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς αὐτῶν. Ἀντήλλαξεν εἰρηνικὰς ἐπισκέψεις διὰ τὴν σύσφιγξιν τῆς ἐν Χριστῷ συνεργασίας καί κοινωνίας καί τὴν στερέωσιν τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Αἱ σχέσεις αὐταὶ ἐκκαλιεργήθησαν ἔτι στενώτεραι μετὰ τῆς ὁμόρου ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, παρ' ἧς τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον εὐγνωμόνως ἐδέχθη τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῆς Ἐξαρχίας αὐτοῦ, τὴν φιλοξενίαν νέων τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου αὐτοῦ εἰς κατασκηνώσεις αὐτῆς καί τὴν δωρεάν φοίτησιν ἱεροσπουδαστῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἱερατικὴν Σχολὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου.

Τό Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον ποίμνιον τοῦ Πατριαρχείου ἐνταῦθα καί εἰς Ἱορδανίαν ἐνισχύθη ἠθικῶς καί πνευματικῶς διά τῶν λειτουργιῶν τοῦ Ὑμετέρας Μακαριότητος καί τῶν ὁμιλιῶν Αὐτῆς κατά τάς ἐορτάς αὐτοῦ, διά τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Πατριαρχείου εἰς τήν ἀνακαίνισιν ναῶν καί ἱδρυσιν αἰθουσῶν Κατηχητικῶν σχολείων καί ἄλλων ἐνοριακῶν ἐκδηλώσεων καί διά τῆς ἐν Ἱορδανίᾳ ἱδρύσεως τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς ἐκ τῆς τοιαύτης ποιμαντικῆς μερίμνης καί ἐπιμελείας, αἱ Ἐπιτροπαί τοῦ Κοινοτήτων τοῦ ποιμνίου προσέρχονται μετ' ἐμπιστοσύνης εἰς τό Πατριαρχεῖον οὐχί διά νά διαμαρτυρηθοῦν, ἐνίστε ἴσως νά παραπονεθοῦν, ἀλλά ποῖος στοργικός πατήρ δέν ἐδέχθη παράπονα παρά τῶν τέκνων αὐτοῦ; μετὰ δέ τήν ἔκφρασιν τῶν παραπόνων νά λάβουν τήν δέουσαν καθοδήγησιν διά τήν διαφύλαξιν τῶν περιουσιῶν τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν καί εἰς τάς πλείστας τῶν περιπτώσεων νά λάβουν οἰκονομικήν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Πατριαρχείου ἢ ἐκ τῶν δωρεῶν, τῶν μετ' ἐμπιστοσύνης κατατιθεμένων τῇ Ὑμετέρᾳ Μακαριότητι.

Ἐν τῇ διακρινούσῃ τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα εὐρύτητα Ὁρθοδόξου πνεύματος, τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον μετέσχεν ἐνεργῶς δι' ἀντιπροσώπων αὐτοῦ εἰς ὅλας τάς Προπαρασκευαστικάς Ἐπιτροπάς καί Διασκέψεις διά τήν Σύγκλησιν τῆς Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδοξίας τό ἔτος 2016, συμπαριστάμενον τῷ Συντονιστικῷ ἔργῳ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί οὐδόλως παρεκκλῖνον εἰς τι εἴτε ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί παραδόσεως ἐν γένει εἴτε ἐκ τῆς παραδόσεως αὐτοῦ εἰς τό θέμα τοῦ ἡμερολογίου καί τοῦ ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα.

Παραμένον ἐντός τῶν ἐκκλησιαστικῶν τειχῶν αὐτοῦ, τό Πατριαρχεῖον δέν ἔμεινεν ἀδιάφορον διά τά καλῶς τελούμενα ἔξω τῶν τειχῶν τούτων εἰς τόν χῶρον τῆς κοινωνίας καί τῆς πολιτείας πρός τό συμφέρον τοῦ ἀνθρώπου. Οὕτως προσέφερε τήνσυμβολήν αὐτοῦ τό Πατριαρχεῖον διά τῆς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τήν πρόσφατον ἐν Ἀθήναις Διεθνῇ Διάσκεψιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς εἰρηνεύσεως εἰς τήν Μέσην Ἀνατολήν διά τῆς προβολῆς τῆς πλουραλιστικῆς θρησκευτικῆς καί ἐθνικῆς κληρονομιάς αὐτῆς. Ὡσαύτως συνέβαλε τό Πατριαρχεῖον εἰς τήν οἰκονομικήν καί κοινωνικήν ἐνίσχυσιν τῶν χριστιανῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διά τῶν ἐντόνων προσπάθειων τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος πρός ἀναδιοργάνωσιν καί ἀναβάθμισιν τοῦ ἔργου τοῦ Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Τοῦτο ἐφάνη καί πάλιν διά τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τήν λίαν πρόσφατον ἐν Καῖρῳ σύγκλησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου τούτου. Ἡ εὐεργετική συμβολή τοῦ Πατριαρχείου εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἀγίας Γῆς εἶναι ἐμφανής διά τῶν ἐκάστοτε καταβαλλομένων προσπαθειῶν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διά τήν καταπράνυσιν τῶν πνευμάτων εἰς τήν περιοχὴν ἡμῶν κατά τήν περίοδον ταύτην τῆς ἐκδηλώσεως φαινομένων βίας καί τήν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης μέ γνώμονα τόν σεβασμόν τῆς ἀγιότητος τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστῶτος αὐτῆς.

Τά μνημονευθέντα ταῦτα ἀποτελοῦν μίαν μικράν ἀντικειμενικήν ἐπιλεκτικήν σταχυολόγησιν ἐκ τῶν σπαρέντων, καλλιεργηθέντων καί ἀναπτυχθέντων ἔργων εἰς τόν λειμῶνα τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῇ ἐμπνεύσει, φροντίδι καί ἐπιμελείᾳ καί τῷ κόπῳ καί μόχθῳ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, τῇ συμπράξει τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος. Ἐμπνεόμενοι καί ἐνθαρρούμενοι ἐκ τούτων οἱ Ἀγιοταφῖται, δηλοῦμεν ἐπὶ τῇ εὐσήμεῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ τῆς δεκαετοῦς ἐπετείου τῆς Ἐνθρονίσεως Αὐτῆς ὅτι συστρατευόμεθα μετ' Αὐτῆς ἐν ὑπακοῇ καί ταπεινώσει καί ὑποταγῇ τοῦ προσωπικοῦ ἡμῶν θελήματος εἰς τό συλλογικόν, τό ἐκκλησιαστικόν θέλημα, τό θέλημα τοῦ Χριστοῦ.

Ὑψῶν, Μακαριώτατε, τό ποτήριον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος ὅλης καί τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα ἐν κραταιᾷ ἐνισχύσει ἄνωθεν, ὑγιείᾳ, δυνάμει καί εὐσταθείᾳ καί ἀγαλλιάσει ἐπὶ τῇ θεᾷ καί ἄλλων ἔργων ἀγαθῶν καί τῶν τέκνων Ὑμῶν ἐν ὁμονοίᾳ πέριξ τῆς τραπέζης Ὑμῶν πρός ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν ἔθνους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο.

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ κύριος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Γεώργιος Ζαχαριουδάκης διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε.

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καὶ Κύριοι

Με αἰσθήματα ἰδιαίτερης χαράς καὶ βαθύτατης τιμῆς παρευρίσκομαι, σήμερα, στήν ἱστορική ἐδρά τῆς Μητέρας τῶν Εκκλησιῶν, κατά τόν πανηγυρικό εορτασμό τῆς ἐπετείου τῆς ἐνθρονίσεως τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ΄, ὡς Προκαθημένου τοῦ Παλαίφατου Πατριαρχείου, εἰς τόν ἐνδοξο ἀλλά καὶ μαρτυρικό θρόνο τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

Με τήν ευκαιρία τοῦ σημερινοῦ εορτασμοῦ, Σας ἐκφράζω, Μακαριώτατε, ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, τήν ἐκτίμηση, τήν ἀναγνώριση καὶ τόν σεβασμό μας γιὰ τό θρησκευτικό καὶ ἐθνικό ἔργο πού ἐπιτελεῖτε καὶ Σας μεταφέρω τίς θερμότερες εὐχές μας γιὰ ἐπιτυχή συνέχιση καὶ ἐκπλήρωση τῆς ἱστορικής ἀποστολῆς, τήν ὁποία ἔχετε ἀναλάβει.

Ἡ ευρύτερη περιοχή τῆς Μέσης Ανατολῆς ἀντιμετωπίζει, σήμερα, μείζονες προκλήσεις. Ταλανίζεται ἀπό χρόνια προβλήματα ἀλλά καὶ ἀπό τρέχουσες δυσμενεῖς ἐξελίξεις, στίς ὁποῖες ἐπικρατοῦν οἱ ἀκρότητες, ὁ φανατισμός καὶ ἡ μισαλλοδοξία εἰς βάρος τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Δικαίου καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἠθικῆς.

Κατά τό τελευταῖο διάστημα, ἰδιαίτερα, ἐδῶ στούς θεοβάδιστους Τόπους, ἡ βία εὐρίσκεται σέ ἔξαρση, ὁ φόβος καὶ ἡ ἀνασφάλεια κυριαρχοῦν, οἱ ἄνθρωποι θρηνοῦν, καθημερινά, ἀθῶα θύματα καὶ ἡ εἰρήνη φαίνεται νά παραμένει μακρινή.

Σε αὐτό τό ρευστό περιβάλλον, τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, τιμώντας τίς ἱερές παρακαταθήκες τῆς μακραίωνης ἱστορικής διαδρομῆς του, διατηρεῖ καὶ ἐδραιώνει τή θέση καὶ τήν διεθνή ἀκτινοβολία του ὡς κορυφαίου θεσμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, παραμένοντας προσηλωμένο στο θρησκευτικό καὶ πνευματικό του ἔργο καθώς καὶ στή διαφύλαξη τῶν πανίερων προσκυνημάτων τῆς Χριστιανοσύνης στούς Ἁγίους Τόπους. Παράλληλα, ἀναδεικνύεται σέ πόλο μετριοπάθειας, διαλλακτικότητας καὶ νηφαλιότητος, ὁ ὁποῖος, παρά τίς ἀντιξοότητες, διαδραματίζει ἕναν ρόλο καίριας σημασίας γιὰ τήν σταθερότητα τῆς ευρύτερης περιοχῆς, προάγοντας τήν συμφιλίωση, τή συναδέλφωση καὶ τήν εἰρηνική συνύπαρξη.

Γιὰ τήν Ἑλλάδα, ἡ προσπάθεια τοῦ θεσμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ἱστορικών του δικαιωμάτων ἀποτελεῖ προτεραιότητα. Τό ἱερό Καθίδρυμα

συμβολίζει τη διαχρονική παρουσία μας στους Αγίους Τόπους καθώς και τις παραδοσιακά φιλικές και εποικοδομητικές σχέσεις μας και τη συνεργασία μας με την περιοχή, δίνοντας υπόσταση στο πνεύμα των οικουμενικών αξιών του Ελληνισμού. Στο πλαίσιο αυτό, η Ελλάδα τάσσεται υπέρ της διατήρησης της παρουσίας των Χριστιανών στα πατρογονικά τους εδάφη, της προάσπισης των δικαιωμάτων των θρησκευτικών κοινοτήτων και της προστασίας της χριστιανικής κληρονομιάς.

Μακαριώτατε,

Η προσωπική Σας συμβολή στην ευόδωση της αποστολής του Πατριαρχείου είναι καθοριστικής σημασίας. Με πολυσχιδείς δραστηριότητες αναλώνετε τις δυνάμεις Σας στην ανύψωση του κύρους του τόσον σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο όσον και διεθνώς. Παράλληλα, εργάζεσθε, άοκνα, για την προώθηση της θρησκευτικής ελευθερίας, της ειρήνης και της δικαιοσύνης στην περιοχή. Στο πλαίσιο αυτό, σημειώνω, ενδεικτικά, ότι η συμμετοχή και η παρέμβασή Σας κατά την πρόσφατη Διεθνή Διάσκεψη των Αθηνών για τον θρησκευτικό και πολιτιστικό πλουραλισμό και την ειρηνική συνύπαρξη στη Μέση Ανατολή ήταν ιδιαίτερης σημασίας.

Η Ελλάδα, αναγνωρίζοντας την προσωπική προσφορά Σας και τιμώντας τους ακατάλυτους και ιστορικούς δεσμούς της με το Ιερό Καθίδρυμα, Σας παρέχει την πλήρη υποστήριξη και την αμέριστη συμπαράστασή της και Σας περιβάλλει με την εμπιστοσύνη της. Οι συνεχείς επισκέψεις Ελλήνων Αξιωματούχων στο Πατριαρχείο αποτελούν αδιάψευστη μαρτυρία περί των αρίστων σχέσεων καθώς και της αδιαπραγμάτευτης και αταλάντευτης συμπόρευσής μας μαζί Σας και με τον ιερό θεσμό. Εις επίρρωση τούτου, ας αναφέρω, μόνον, την επικείμενη επίσκεψη του Πρωθυπουργού, κ. Τσίπρα, στο Πατριαρχείο, κατά την προσεχή εβδομάδα.

Μακαριώτατε,

Συναισθανόμενοι το βάρος των ευθυνών που έχετε επωμισθεί και συμμεριζόμενοι τις αγωνίες Σας, είμαστε στο πλευρό Σας και Σας ευχόμαστε υγεία, μακροημέρευση και δύναμη για να συνεχίσετε την αποστολή Σας, προς όφελος του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, της Αγιοταφίτικης Αδελφότητος, της Ορθοδοξίας, των Χριστιανών της δοκιμαζόμενης Μέσης Ανατολής, της Ειρήνης στην περιοχή και του Έθνους.

Άκολούθως προσεφώνησαν τόν Μακαριώτατον οί Άντιπρόσωποι τῶν Πατριαρχείων τῆς Ρωσίας καί τῆς Ρουμανίας καί ἀντιπρόσωποι τοῦ ποιμνίου.

Πρός τούτους ἀντεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος εὐχαριστῶν διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ἐξοχώτατε Πρέσβυ κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«Εὐλογητός ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ» (Ἐφεσ. 1,3) καί ἀξιώσας ἡμᾶς τῆς εὐχαριστηρίου δοξολογίας, ἣν ἀνεπέμψαμεν σήμερον ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, περιστοιχούμενοι ὑπὸ τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἐπὶ τῇ δεκάτῃ ἐπετείῳ τῆς ἀναρρήσεως τῆς Ἡμῶν Μετριότητος εἰς τὸν Ἐπισκοπικόν καί Πατριαρχικόν θρόνον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐπέτειος ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, διότι δέν ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος μόνον, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸν ἱερόν θεσμόν τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, τοῦ διασφαλίζοντος ἀφ' ἐνός μὲν, τὴν αὐθεντίαν τῆς διαδοχικῆς ἀποστολικότητος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἐτέρου δέ τὴν ποιμαντικὴν τοῦ Ἐπισκόπου εὐθύνην καί μέριμναν, τὴν ἐργαζομένην διὰ τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν τῶν μελῶν αὐτῆς, ὡς λέγει ὁ θεῖος Παῦλος: «ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καί προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καί ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν Πνεύματι» (Ἐφεσ. 2, 20-22).

Ἡ συμπλήρωσις δεκαετοῦς Πατριαρχικῆς διακονίας «ἐν τῷ κατοικοιτηρίῳ τοῦ θεοῦ», δηλονότι τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς πόλεως τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν Χριστοῦ, ἀποτελεῖ ἔργον οὐχὶ τῆς ἀναξιότητος ἡμῶν ἀλλὰ τῆς εὐδοκίας τοῦ θελήματος τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος ἐν πᾶσιν, θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Α΄ Κορ. 12, 6).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι πάλιν καί πολλάκις, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός, «ἐρρύσατο ἡμᾶς ὁ θεός ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων, ὧν τό στόμα ἐλάλησε ματαιότητα καί ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας» (Ψαλμ. 143, 11). Ἐξ' ἄλλου ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ Πέτρος ὁ Ἀπόστολος προαναφωνεῖ: «νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ» (Α΄ Πέτρ. 5, 8).

Ὅντως οἱ ὡς ἄνω λόγοι ἀληθεύουν, διότι ἅπανα ἡ οἰκουμένη καί ἰδιαιτέρως ἡ περιοχὴ ἡμῶν, δηλονότι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, δοκιμάζεται σκληρῶς καί μάλιστα κατὰ τρόπον «ἀποκαλυπτικόν» ἢ μᾶλλον ἐσχατολογικόν. «Καί εἶδον τό θηρίον (τοῦ τρόμου) καί τούς βασιλεῖς τῆς γῆς καί τὰ στρατεύματα αὐτῶν συνηγμένα ποιῆσαι τὸν πόλεμον...» (Ἀποκ. 19, 19), γράφει ὁ Ἅγ. Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Τοῦτου ἕνεκεν ἅπαν τό ἀνθρώπινον γένος καί δὴ οἱ ἐπώνυμοι τοῦ Χριστοῦ ἀδελφοί ἡμῶν, προσβλέπουν εἰς τὸν ἀσφαλῆ καί εὐδίων λιμένα τῆς ἐλπίδος, τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα καί ἀναστάντα Χριστόν «ὃν ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ κηρύττομεν καί ὁμολογοῦμεν λατρευτικῶς καί εὐχαριστιακῶς ἐν αὐτοῖς τούτοις τοῖς ἁγίοις τόποις, δηλονότι τοῖς μαρτυρίοις τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ ἔργου Αὐτοῦ. «Ἐστὶν γάρ Χριστός ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης» (Κολ. 1, 27).

Ἡ σημερινὴ σεπτὴ δεκάτῃ Πατριαρχικὴ Ἐνθρονιστήριος Ἐπέτειος καλεῖ ἡμᾶς οὐχὶ εἰς καύχησιν τῶν πεπραγμένων ἡμῶν ἀλλὰ τὴν καύχησιν ἐν Χριστῷ (Ρωμ. 15, 17). «Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστὶ, τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν» (Β΄ Κορ. 1, 12), «ὅτι οὐ παυόμεθα ἐργάζεσθαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν τό ἀγαθόν πρὸς πάντας, μάλιστα πρὸς τούς οἰκείους τῆς πίστεως» (Γαλ. 6, 10), «ἵνα παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστός καταγγέλλεται» (Φιλιπ. 1, 18).

Τῆς κλήσεως ταύτης, δηλονότι τῆς ἐκκλησιαστικῆς κυβερνήσεως ἐν ᾗ ἐκλήθημεν, ὁμολογουμένως ἔχομεν συγκυβερνήτας τοὺς ἁγίους καὶ σεβαστοὺς Ἡμῖν Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους καὶ μοναχοὺς, μεθ' ὧν, κατὰ τὸν θεοφόρον Ἰγνάτιον, «ἐν ὁμονοίᾳ θεοῦ σπουδάζομεν πάντα πράσσειν, Προκαθημένου τοῦ ἐπισκόπου εἰς τύπον θεοῦ καὶ τῶν πρεσβυτέρων εἰς τύπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν διακόνων... πεπιστευμένων διακονίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃς πρό αἰώνων παρὰ Πατρί ἦν καὶ ἐν τέλει ἐφάνη» (ΒΕΠ, τόμ. Β΄, σελ. 269).

Τῆς ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ κλήσεως ταύτης καλούμεθα νὰ ἀναδειχθῶμεν ἄξιοι τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἡμῶν ἀποστολῆς, «ἐνδεδυμένοι, κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ... ἐπὶ πᾶσι δέ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος» (Κολ. 3, 12-13).

Παρακαλέσωμεν τὸν θεόν τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως, ὅπως «δῶῃ ἡμῖν τό αὐτό φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν» (Ρωμ. 15, 5), ἵνα διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός Νεκταρίου Πενταπόλεως, διακονῶμεν τὰ πανάγια σεβάσματα τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ καθοδηγῶμεν τό χριστεπώνυμον εὐσεβές πλήρωμα ἡμῶν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας μεθ' Ἡμῶν καὶ τοὺς τιμήσαντας τὴν ἐορτὴν ταύτην, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καὶ πᾶσαν παρὰ θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιεπίσκοπο, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐξοχώτατον Πρέσβυν καὶ Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιον Ζαχαριουδάκην, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμ. π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ. κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Φιλαδελφείας κ. Βενέδικτον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰορδανίαν, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, His Eminence Bishop Peter Eaton, representative of the Anglican church, τὸν Σχολάρχην τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Σχολῆς, Ἐλλογιμώτατον Καθηγητὴν κ. Δημήτριον Λυκούδην, τὸν αἰδεσιμώτατον π. Αἴσα Τοῦμα, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν ἐκπρόσωπον τῆς Κοινότητος Ρέμλης καὶ ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἐορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!

Τὴν ὡς ἄνω προσφώνησιν μετέφρασε ὁ Ὑπεύθυνος τῶν Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀραβικὴν Πρεσβ. π. Ἦσσα Μοῦσλεχ ἀραβιστί, ἶδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2015/11/22/16147>

Ἐν συνεχείᾳ ἠκολούθησε ὁ ἀδελφικός Πατριαρχικός Ἀρχιερατικός ἀσπασμός καὶ ἡ ὑποβολὴ τῶν σεβασμάτων καὶ τῶν εὐχῶν τῷ Μακαριωτάτῳ, ἀκολουθῶς δέ τὴν

μεσημβρίαν παρετέθη έόρτιος μοναστηριακή Τράπεζα είς τήν όποίαν παρεκάθισαν οί Άγιοταφίται καί οί προσκεκλημένοι τοῦ Μακαριωτάτου, ώς ό κ. Γενικός Πρόξενος κ. Γεώργιος Ζαχαριουδάκης κ. ά.

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/wjEC6QN7vtg>

